

[Oluf Pedersen.]

Det arbejdende Folk maa kræve, at der træffes virkningsfulde Foranstaltninger mod uretfærdig Dyrtid, og det sker gennem Ophævelse af bestaaende Uret, saaledes som Regeringen har lovet.

Jeg spørger derfor den højtærede Statsminister: Paatænker Regeringen at imødegaa Dyrtiden ved Ophævelse af Monopoler, Særrettigheder og Skatter? Jeg tror, at det danske Folk vil være interesseret i et positivt Svar.

Statsministeren (Stawning): Den Forespørgsel, som nu er motiveret af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, har nogen Lighed med en Dagsorden, som forleden Dag fremsattes, og om hvilken man mente, at den ikke var alvorlig nok. Jeg synes, at ogsaa denne Forespørgsel savner noget i Alvor og derfor maa anses for et uegnet Grundlag for en alvorlig Forhandling. Jeg kunde naturligvis med Lethed svare ja til denne Forespørgsel uden nærmere Besked om Tidspunktet for Indfrielsen, men jeg foretrækker Ærlighed, og det ærede Medlem har jo Ret i, at Narresutter er der ingen Grund til at optræde med.

Den ærede Forespørger ved jo, trods sin Forespørgsel, særdeles vel, at vi ikke pludselig kan ophæve Skatterne. Hvorfra skulde det ærede Medlem saa faa sin Løn for at stille Forespørgsler her? Det vilde jo ogsaa være lidet rimeligt at handle paa denne Maade, efter at man netop for et halvt eller et helt Aar siden har nedsat en Kommission, hvis Opgave det er at behandle Skattesystemerne og yde Vejledning med Hensyn til mulige Forandringer og Forbedringer i disse Systemer. Hvad der findes af monopolagtig Karakter som Sukker- og Spritproduktion, er jo underkastet Folke-repræsentationens Kontrol og hviler paa Lovgivning, og hvis det ærede Medlem vil optage en Forhandling om denne Lovgivning, var det jo rettere at stille Forslag om Ændringer i den.

Saavel den Prisstigning, det ærede Medlem taler om — jeg ved ikke, om nogen var i Stand til at følge den Mængde Tal, det ærede Medlem afleverede, jeg var det i hvert Fald ikke og kan derfor ikke diskutere paa Grundlag af disse Tal —, som hele det økonomiske Spørgsmaal har jo lige været til Forhandling, og den paagældende Sag er for et Øjeblik siden sendt i et Folketingsudvalg, hvor man vil behandle Valutaproblemerne og hvad dermed staar i Forbindelse.

Hvad angaar Prisstigningen, ved det

ærede Medlem jo, at den i Øjeblikket undersøges i Henhold til den Hjemmel, som af Rigsdagen er givet Regeringen. Det er formentlig alle bekendt, at Prisstigningen i Hovedsagen har sin Oprindelse i Udlandet, og det er derfor ikke umiddelbart indlysende, at vi i Danmark er i Stand til at øve nogen nævneværdig Indflydelse paa den Prisstigning, som kan konstateres. Hvorvidt imidlertid særlige Midler ud over, hvad der er foreslaaet, skal anvendes, maa jo være Genstand for Overvejelse paa Grundlag af de Undersøgelser, som foretages i Henhold til den Hjemmel til Priskontrol, som Ministeriet har faaet ved derom vedtagen Lov.

Jeg skal indskrænke mig til dette, som formentlig er, hvad det ærede Medlem i dette Øjeblik maatte kunne vente af Besvarelse.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Den højtærede Statsministers Svar var mig for saavidt ingen Overraskelse, det var netop saa overlegent og intetsigende, som jeg havde ventet. Den højtærede Statsminister gik ud fra, at det kunde begrundes med, at det ikke drejede sig om et alvorligt Spørgsmaal. Det ser aabenbart ud til, at den højtærede Statsminister endnu ikke er klar over den Dyrtid, som banker paa Hvermands Dør her i Landet. Det kan være naturligt efter et saadant Svar, som Statsministeren giver, og som jo til fulde beviser, at de, der regerer Landet, ikke ved ret meget om, hvordan de økonomiske Problemer ligger, at gøre opmærksom paa, at den arbejdende Befolkning i Danmark vel har haft stigende Velstand op gennem Aarene, i hvert Fald indtil 1930—31, men at denne stigende Velstand for den arbejdende Befolkning ikke svarer til det stigende Arbejdsudbytte, altsaa ikke svarer til, hvad der tilkommer den. Det har været saadan, at trods den stigende Velstand, har der været mere til Monopolindehaverne, mere til de arbejdsfrie Indkomster. Dette gælder til 1931, men der er Grund til at gøre opmærksom paa, at siden 1931, da man kom ind i den planøkonomiske Politik, som den højtærede Statsminister dengang var saa glad for, og som blev proklameret som noget, der skulde være saa dejligt for den arbejdende Befolkning, er Forholdet blevet det, at den samlede Velstand for Danmark er gaaet ned, men samtidig er de arbejdsfrie Indkomster steget. Det vil sige, at den arbejdende Befolkning i Danmark ikke alene har maattet bære den Nedgang, som har fundet Sted som Følge af Regeringens fejlagtige Politik udadtil, men den har yderligere maattet